

Związek Zawodowy

Celnicy PL

Adres do doręczeń:
01-433 Warszawa
ul. Erazma Ciołka 14a
e-mail: biurozg@celnicy.pl
tel.: 784 341 012

Warszawa ,13 maja 2026 roku

Pismo ZZ CELNICY PL ZG-18 -2026
(tylko elektronicznie)

Pani Dorota Gardias
Przewodnicząca
FORUM Związków Zawodowych

Szanowna Pani Przewodnicząca,

Szanowni Państwo,

W odpowiedzi na pismo Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu Pana Ministra Dariusza Salamończyka ws. poselskiego projektu ustawy *o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych* (przedstawiciele wnioskodawców: poseł Ewa Schadler i poseł Piotr Paweł Strach), Zarząd Związku Zawodowego CELNICY PL przesyła poniżej stanowisko i uwagi do przedmiotowego projektu :

OCENA PROJEKTU USTAWY PODWYŻSZAJĄCEJ DRUGI PRÓG PODATKOWY PIT

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, zakładający podwyższenie drugiego progu podatkowego z kwoty 120 000 zł do 140 000 zł, odpowiada na realny i udokumentowany problem systemowy, jakim jest **tzw. zimna progresja podatkowa**.

Brak waloryzacji progów podatkowych od 2022 r., przy jednoczesnej wysokiej inflacji oraz dynamicznym wzroście nominalnych wynagrodzeń, doprowadził do trwałego przesunięcia znacznej części podatników – w szczególności klasy średniej – do wyższej, 32-procentowej stawki podatkowej, mimo braku realnego wzrostu ich siły nabywczej.

Kierunek zmian należy ocenić jako zasadny, racjonalny i społecznie uzasadniony. Projekt zmierza do częściowego przywrócenia sprawiedliwości podatkowej oraz neutralności opodatkowania pracy względem innych form uzyskiwania dochodu.

Jednocześnie należy uczciwie wskazać, że projekt ma charakter **korekty**, a nie pełnej reformy systemowej.

Zalety przesłane projektu to:

Trafna diagnoza problemu

Projekt prawidłowo identyfikuje główne źródło narastającej niesprawiedliwości fiskalnej: brak mechanizmu waloryzacji progów podatkowych. Pokazuje też skalę zjawiska – odsetek podatników w drugim progu wzrósł z ok. 3% w 2022 r. do blisko 10% w 2025 r.

Ochrona klasy średniej

Projekt de facto chroni osoby zaliczane do klasy średniej, które wpadają w drugi próg nie dlatego, że stały się realnie zamożniejsze, lecz z powodu: premii, nadgodzin, dodatkowych zleceń, waloryzacji wynagrodzeń kompensujących inflację.

Ostrożność fiskalna

Zrezygnowano z automatycznej waloryzacji progów, świadomie ograniczając trwały koszt dla budżetu państwa w warunkach procedury nadmiernego deficytu. To podejście umiarkowane i odpowiedzialne.

Podwyższenie progu do 140 000 zł ma charakter jednorazowy. Przy nawet umiarkowanej inflacji (3–4%) wartość realna progu ponownie ulegnie erozji w ciągu kilku lat. Projekt **odracza problem, ale go nie eliminuje systemowo**. Projekt koncentruje się na PIT, pomijając rzeczywisty krańcowy ciężar pracy wynikający z: a/ składek ZUS, b/ nieodliczanej składki zdrowotnej.

W efekcie, nawet po podniesieniu progu, krańcowe opodatkowanie pracy nadal przekracza 40–45%, co ogranicza efekt zachęty do zwiększania aktywności zawodowej.

Choć projekt wskazuje ubytek w PIT w **Jednostkach Samorządu Terytorialnego**, nie analizuje skutków regionalnych ani nie proponuje mechanizmu kompensacyjnego. Jest to potencjalny punkt sporny w toku prac parlamentarnych.

Ryzyko zarzutu naruszenia równowagi finansów publicznych.

Projekt powoduje ograniczony ubytek dochodów (~9 mld zł), lecz:

- 1/ nie tworzy trwałego automatyzmu wydatkowego,
- 2/ ma częściową kompensację popytową (VAT),
- 3/ koryguje efekt inflacyjnej „ukrytej podwyżki podatków”.

Nie dochodzi do naruszenia art. 216 i 219 Konstytucji RP.

Ryzyko zarzutu selektywności („ulga dla bogatszych”)

Projekt nie wprowadza przywileju podatkowego, lecz **koryguje defekt systemowy**, który w przeciwnym razie prowadziłby do realnego opodatkowania klasy średniej stawką właściwą dla wysokich dochodów.

Ryzyko skutków dla Jednostek Samorządu Terytorialnego

JST poniosą częściowy ubytek, ale zyskają pośrednio przez wzrost konsumpcji lokalnej. Skala ryzyka porównywalna z wcześniejszymi reformami PIT.

Ryzyko krótkookresowości zmiany

Projekt traktowany jest jako **pierwszy etap**, nie zamyka drogi do przyszłej waloryzacji po poprawie sytuacji fiskalnej.

KONTRARGUMENTY NA SPODZIEWANE ZARZUTY MINISTERSTWA FINANSÓW

Zarzut 1: „Budżet nie udźwignie kosztu”

Kontrargument:

9 mld zł to ok. 0,25–0,3% dochodów sektora finansów publicznych. Brak waloryzacji w latach 2022–2025 oznaczał realną, nierozliczoną podwyżkę podatków. Projekt jedynie ją koryguje.

Zarzut 2: „To rozwiązanie dla lepiej zarabiających”**Kontrargument:**

Beneficjentami są w dużej mierze osoby o dochodach zbliżonych do mediany $\times 1,5-2$, a nie osoby wysoko zamożne. Brak zmiany prowadziłyby do regresywnego efektu w praktyce.

Zarzut 3: „Zmniejsza progresję podatkową”**Kontrargument:**

Progresja pozostaje dwuszczeblowa, a udział podatników w II progu nadal rośnie – tylko w sposób bardziej racjonalny ekonomicznie. Projekt zwiększa atrakcyjność skali względem ryczału i podatku liniowego.

Zarzut 4: „Źródła finansowania są niepewne”**Kontrargument:**

Projekt poselski przedstawia katalog możliwych źródeł, co jest standardem legislacyjnym. Dodatkowo MF samo regularnie rewiduje prognozy dochodowe w podobnym stopniu niepewności.

Zarzut 5: „To nie jest czas na obniżki podatków”**Kontrargument:**

Projekt nie obniża stawek podatkowych, lecz zapobiega ich realnemu podwyższaniu przez inflację. Brak reakcji powoduje demotywację do pracy i osłabia bazę podatkową w średnim okresie.

Projekt stanowi **dobry, odpowiedzialny i społecznie oczekiwany pierwszy krok** w kierunku przywracania sprawiedliwości podatkowej w Polsce. Nie rozwiązuje wszystkich problemów systemowych, ale: zatrzymuje narastającą niesprawiedliwość, ogranicza fiskalny arbitraż, poprawia motywację do pracy, mieści się w dopuszczalnych granicach stabilności finansów publicznych.

Zaniechanie tej zmiany byłoby scenariuszem bardziej ryzykownym niż jej wprowadzenie.

Z wyrazami szacunku
za Zarząd
Przewodnicząca
ZZ CELNICY PL
(-) Jolanta Haron